

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

910.2

Szerző:

Kemény Ödön

Cím:

Fényben úszó Budapestet

Forrás:

Budapesti Újság

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

1935

Személy

Helyszám

FENYBEN USZÓ BUDAPESTET

Színváltoztató reflektorok és színek csodái

— Mi vonzza hozzánk az idegeneket, mindinkább nagyobb tömegekben? — Ezt kell végre tisztázni, s a jövőre szóló teendők önként adódnak.

A kényelem, a szíveslátás és főként az olcsó ellátás — mindenesetre alapvető követelmény. De legyünk mindjárt azzal is tisztában, hogy a propaganda által kellőképpen beajánlott gyógyfürdők vonzóerején túlmenően az idegen szeret nálunk olyan benyomásokat gyűjteni, amik máshol fel nem lelhetők.

Kevés európai nagyváros vetekedhetik a mi pesti Duna-partunkkal; s ezt nem mi mondjuk, de maguk az idegenek, miután végigsétáltak a Duna-korzón, felmentek a Gellérthegyre, a Várba, a Svábhegyre, vagy végigsétáltak a Margitszigeten.

Valljuk be őszintén, hogy a városfejlesztés csak a világháború óta produkált többkevesebb érdekességet, amely látványosságnak számít, s ezt is csak a szűkös pénzügyi lehetőség határain belül. Nem jutottunk addig a felismerésig, hogy az idegenforgalomhoz épp úgy tervszerű befektetés és építési program kell, mint akármilyen más vállalkozáshoz, amely valamit el akar adni a vevőnek.

Az idegeneknek a pénzükért jó érzéseket és friss, művészi élményeket kell adnunk.

Az idegenforgalom növelésére irányuló propagandában eddig Budapestet, a fürdővárost hangsúlyoztuk leginkább, körültűzelve néprajzi érdekességeinkkel. A propaganda jelentős eredményei máris mutatkoznak. A „fürdőváros” mellé újabb határos és vonzó jelszót kell beiktatnunk: „Budapesten este fényárban fürdünk.”

A FÉNY VÁROSA

Ami a pesti Dunaparton nappal megáradó és impozáns látvány, az tizedrészszerűen csökken hatásában, ha beáll az esti sötétség. Pedig fordítva kellene lenni! Nagy haladás a Gellért-hegy, Halászbástya és újabban a királyi Vár részleges kivilágítása, de e téren még sokat lehet és kell tennünk. Budapest szebb éjjel, mint nappal.

Az európai nagyvárosokban eddig a kiemelkedő építményeket este fehér villanyfényvel szórták be. Különleges kivétel ezek között a kétneműs Barcelonában, ahol német mérnökök színváltoztató reflektorokat állítottak fel az 1929-iki világkiállítás alkalmával, felismerve azt a tényt, hogy minden szín fekete háttérben érvényesül legjobban. A színesen megvilágított városi objektumok természetes sötét háttére pedig maga a csillagos ég.

Aki Barcelonát így megvilágítva látta,

annak az ezeregyéjszaka varázsos meséi jutottak eszébe és egy emberélet felejthetetlen emlékével távozott onnan.

De nem arról óhajtottunk itt most részleteket nyújtani, hogy mi volt Barcelonában, hanem néhány gyakorlati példával fel szeretnénk lekesíteni a szakembereket és a vezetőköröket, hogy a példából kiindulva a mi fővárosunk díszvilágítását is szaporítsák, de a sablonos fehér fény helyett a színes megvilágítást alkalmazzák.

A jelenlegi megvilágítás kevés és kiaknázatlanul hagy kitűnő lehetőségeket. A fehér fényről csak azt mondhatjuk, hogy kísérteties és hideg, mint a holdugár. Színekkel s főként meleg színekkel kell kísérletet tenni nálunk is.

A királyi vár homlokzatának megvilágítására már régen vártunk és általános örömet keltett. A palota azonban a középrész, illetve kupola megvilágításával este elveszti a néző előtt impozáns méreteit és architektónikus összhatását vagy másképpen azt is mondhatnánk, hogy mást látunk este, mint nappal.

Eltengedhetetlen volna, hogy a palota jobb és balszárnyát az egész Dunaparti

fronton megvilágítsuk, még pedig alul mérsékelten, felfelé pedig mindig erősödőleg. Így kedvező optikai csalódást okozunk, mert nagyobbak és még magasabbnak tűnik fel az építmény homlokzata.

A Nándor-téri torony alakja esti megvilágításban nem emeli különösképpen a vár szeszélyes körvonalait, viszont az országos levéltár megvilágítása annál inkább hiányzik. A Szilágyi-téri templomot kör-

vonalar nagyon alkalmassá teszik a rózsaszínnel való megvilágításra, míg a Batthyányi-téri plébániatemplomot világossárga, a Citadellát pedig kékeszürke fénnel kellene megvilágítani.

KIVILAGITOTT HIDAK

A pesti Duna-hidak nappali pompás érvényesülése teljesen elvész az éj homályában. Legalább a hídfokeket kellene erőteljesen megvilágítani és pedig a Ferenc József-, az Erzsébet- és Lánchidakon, még pedig olyan színben, amely a híd nappali színezésének megfelel. A pillérek közötti íveket a partról közép felé fokozatosan gyöngítve kellene megvilágítani, ami ugyancsak célirányos optikai csalódást okoz.

A Parlamentet a Kossuth Lajos-térről kellene világoszöld reflektorokkal világítani, — a víz felől nézve a halványzöld színű háttérből remek árnyékhatással rajzolódna ki az épület nagyszabású kontúrja. A Vigadó és a kéttornyú szerb templom megvilágításával a jobb- és balpart megvilágítása ezek szerint csaknem egyensúlyba jutna, amely két partrész között a megvilágított hidak a legtermészetesebb kiegészítő szerepet játszik.

A Városliget néhány nagyforgalmú sétányát, a Margit-szigeten, valamint a pesti és budai korzón a fasorokat kandeláber világítással alulról kell megvilágítani, úgy, hogy a sétáló közönség a lámpatesteket ne láthassa. Így a fák lombját smaragd-zöld színben csillogtatjuk. Különösen a platánfák alkalmasak erre. A Millenáris-emlékmű és környéke, a tóparti Vajda-

hunyad várral és a Széchenyi-fürdő homlokzata még feltétlenül megvilágítandó lenne.

Nem felejtethjük el a díszvilágítási programból a Lipótvárosi Bazilikát és az Operaházat sem.

Külföldön a parkok színes virágágyait és az ott elhelyezett szobrokat is megvilágítják meglepően hatásos eredménnyel.

Fővárosunk egyik legnagyobb szenzációja lehetne az est beálltával, ha a Gellért-szobornál lévő vízesést újra üzembe helyeznénk s a víz mögött halványzöld színhatást keltő világítótesteket helyeznénk el.

Mindez persze sok befektetést igényel, de nézetünk szerint ez olyan befektetés lenne, amely az idegenforgalom további felendítésében bőséges kamatokat hozna.

Budapest ne csak a gyógyvizek, hanem a fény városa is legyen.

KEMÉNY ÖDÖN